

Прѣди да видимъ положението на Сливенъ слѣдъ тѣй завършеното Сливенско възстание, нека посочимъ имената на членоветъ на Сливенския възстаннически комитетъ прѣзъ 1875—1876 г., които сж били затваряни въ Сливенъ, Пловдивъ и Одринъ. Тѣ сж: *Х. Димитъръ Х. Петровъ Бояджиевъ, Панайотъ Стояновъ Задгорски, Димитъръ Х. Юрдановъ Шампиона, Юрданъ Т. Юрдановъ, Димитъръ Сжбевъ, Димитъръ Кукумявковъ, Георги Киряковъ, Кондю Стояновъ Кундураджията, Пенчо Черковски, Георги Н. Бошнаковъ, Стефанъ Киряковъ, Нено Господиновъ, Михаилъ Гаджаловъ, Петръ Каракостовъ, Василь Желчевъ, Андонъ Кутевъ Ганчевъ, Кондю Д. Кавръковъ, Димитъръ Костовъ, Георги Колевъ, Димитъръ Ивановъ Кючука (Кираджия), Димитъръ Кировъ (Кираджий), Юрданъ Калайджиевъ, Киро Х. Пантовчиевъ, Алекси К. Пантовчиевъ, Желю Калайджиевъ, Димитъръ Х. Ивановъ, Петраки Влаховъ и др.*

Отъ по-виднитѣ четници въ горѣописаното възстание извѣстни сж: *Стефанъ Серткостовъ, Маринъ Димитровъ, Михаилъ С. Мухтаровъ, Кондю Кавръковъ, Михаилъ Гаджаловъ, Цаню И. Папанчевъ, Василь Желчевъ, Петъръ Бановъ, Стефанъ Кѣнчевъ, Даню Димитровъ, Петръ Гендовъ, Василь П. Кавлаковъ, Андонъ К. Ганчевъ, Ставри Ненчовъ, Иванъ Андоновъ, Симеонъ Н. Зайковъ и Иванъ Жековъ Байрактаровъ.* Всички тия сж отъ Сливенъ, а *Георги Дражевъ, Захария Великовъ, Жеко Андреевъ и Атанасъ Тодоровъ* сж отъ Ямболъ. Родомъ отъ Нейково е билъ *Дели Ради*, който, ако и вече побѣлѣлъ старецъ, е показалъ чудеса отъ храбрость при Нейковското сражение. *Георги Колевъ* е билъ отъ Кортенъ (убѣсенъ въ Нова-Загора), а *Иларионъ Драгостиновъ* — отъ Арбанаси, ромънски офицеръ.¹⁾

Ямболскитѣ *Дражевци*, по прѣдание, сж отъ старъ исторически родъ. Така споредъ прѣданието въ Сливенъ, тѣ сж потомци на сливенската болярка *Дража*, сѣмейството и родътъ на която слѣдъ падането на града подъ турцитѣ се разсипватъ.

Въ допълнение на изложеното по сливенското възстание трѣбва да споменемъ още и за заявлението на Сливенци до Портата, съ което сж молили да са унищожатъ данъка *бедель* (по-стария *харачъ*) и вмѣсто него да се взематъ

¹⁾Той е билъ високо интеллигентенъ и говорѣлъ разни езици. Ср. По б. О. п. 7-8-9. Войводата Стоилъ е родомъ отъ Инджекюю (Новозагорско) и билъ по-рано овчаръ при Добруджанскитѣ скотовѣдци, най-вече при котленеца Х. Петъръ, отдѣто събира нѣколко другари и почва да върлува по Котленския и Сливенски Балкани.

Георги Обретеновъ, за когото вече се каза, че е отъ Русе не е падналъ при Нейково, както пише Зах. Стояновъ, а около Демиръ-Капия. Когато донесли главата му въ Сливенъ, въ устаа му имало парче книга, вѣроятна документъ, който той се помжчилъ да унищожитъ въ прѣдсмъртния си часъ.